

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

16699 REIAL DECRET 1163/2005, de 30 de setembre, pel qual es regula el distintiu públic de confiança en els serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, així com els requisits i el procediment de concessió. («BOE» 241, de 8-10-2005.)

El Reial decret 292/2004, de 20 de febrer, pel qual es crea el distintiu públic de confiança en els serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic i es regulen els requisits i el procediment de concessió, va portar a efecte la previsió que conté la disposició final vuitena de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, per a l'aprovació d'un distintiu d'identificació dels codis de conducta que ofereixin determinades garanties als consumidors i usuaris.

La norma adoptada atribueix a l'Administració General de l'Estat, a través de l'Institut Nacional del Consum, les competències per als actes de concessió i retirada d'aquest distintiu públic en els seus articles 10 i 11 i en la seva disposició transitòria única. En els articles 8.3 i 9 s'atribueixen, en exclusiva, a l'Institut Nacional del Consum competències relatives al seguiment de la supervisió del compliment dels codis i de les obligacions de les entitats que els promouen. La disposició final segona, finalment, atribueix al president de l'Institut Nacional del Consum les competències per adoptar les resolucions necessàries per a l'aplicació del que disposa el Reial decret esmentat.

D'altra banda, l'article 5.2 estableix la previsió que s'afavoreixi i s'impulsi l'oferta al consumidor o usuari de la possibilitat d'elegir, entre les llengües oficials de la Unió Europea, aquella en què s'han de fer les comunicacions comercials, especialment, la informació precontractual i el contracte.

El Consell de Ministres ha atès un requeriment d'incompetència realitzat pel Govern de la Generalitat de Catalunya que es concreta a sol·licitar del Govern de la nació que adopti l'acord de derogar els articles 5.2, 10 i 11, la disposició final segona i les referències a l'Institut Nacional del Consum contingudes en els articles 8.3 i 9 del Reial decret 292/2004, de 20 de febrer, o, subsidiàriament, el de fer-ne una nova redacció en què es reconegui la competència de les comunitats autònomes respecte del procediment i les funcions executives que s'hi regulen i, pel que fa a l'article 5.2, s'hi afegeixi la referència a les llengües cooficials al territori espanyol. En efecte, en la reunió de 4 de juny de 2004, aquest òrgan col·legiat va acordar acceptar el requeriment en els termes que s'exposen a continuació.

A l'acord esmentat el Govern considera que s'ha de reconèixer la competència de les comunitats autònomes respecte dels actes de concessió i de retirada del distintiu de referència (articles 10 i 11 del Reial decret 292/2004, de 20 de febrer) ja que aquestes concessions constitueixen actes de mera execució, una vegada verificat el compliment dels requisits i condicions corresponents als codis de conducta que permetin la seva utilització i que estableix la norma requerida.

En conseqüència, i sense excloure la competència de què disposa l'Estat per crear o aprovar un distintiu que permeti identificar els prestadors de serveis de la societat de la informació que voluntàriament s'adhereixin i respectin uns codis de conducta d'àmbit nacional o superior, els requisits mínims o optatius dels quals han de ser fixats per l'Estat, s'ha de complir el manament de la disposició final vuitena de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, i, d'acord amb la doctrina constitucional, el Govern considera que

és procedent acceptar el requeriment d'incompetència respecte als articles 10 i 11 i la disposició transitòria única i, per tant, respecte a les mencions a l'Institut Nacional del Consum que contenen els articles 8.3 i 9, així com pel que fa a la disposició final segona del Reial decret requerit, per la qual cosa és procedent modificar els preceptes esmentats per acomodar-los al repartiment competencial. No obstant això, es manté la comunicació a l'Institut Nacional del Consum de la informació rellevant als efectes de la publicitat del distintiu o la seva comunicació a la Comissió de Cooperació de Consum, en el marc de la necessària cooperació institucional.

Finalment, quant a la modificació que se sol·licita en el requeriment d'incompetència del tenor de l'article 5.2 del Reial decret esmentat, el Govern considera que en aquest punt no existeix una «vindicatio potestatis» pròpia dels conflictes positius de competència encaminats a eliminar transgressions concretes i efectives dels àmbits competencials respectius, tal com estableix la jurisprudència constitucional.

El compliment d'aquest acord del Consell de Ministres exigeix, en conseqüència, modificar el Reial decret 292/2004, de 20 de febrer, per acomodar els articles 10 i 11, i la disposició transitòria única i les mencions a l'Institut Nacional del Consum que contenen els articles 8.3 i 9, així com la disposició final segona, al repartiment competencial.

No obstant això, per facilitar l'aplicació de la norma, s'ha considerat necessari establir en un únic text normatiu la regulació del distintiu públic de confiança en línia, i derogar el Reial decret 292/2004, de 20 de febrer, la regulació del qual no afectada pel requeriment d'incompetència s'incorpora a aquest Reial decret.

En la tramitació d'aquest Reial decret s'ha tingut en compte el parer de les comunitats autònomes i ha estat escoltat el Consell de Consumidors i Usuaris.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Sanitat i Consum i d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia en el Consell de Ministres en la reunió del dia 30 de setembre de 2005,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte regular el distintiu que poden mostrar els prestadors de serveis que s'adhereixin a codis de conducta que compleixin les condicions previstes en el capítol II d'aquest Reial decret, en compliment del que preveu la disposició final vuitena de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Així mateix, aquest Reial decret estableix les condicions que han de complir aquests codis de conducta, la concessió i retirada del distintiu i el procediment aplicable.

Article 2. *Denominació i forma del distintiu.*

Aquest distintiu es denomina «distintiu públic de confiança en línia». El seu format és el que figura a l'annex.

Article 3. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret s'aplica a les corporacions, associacions o organitzacions comercials, professionals i de consumidors que adoptin codis de conducta destinats a

regular les relacions entre prestadors de serveis de la societat de la informació i els consumidors i usuaris, quan l'adhesió a aquests codis concedeixi el dret a l'ús i administració del «distintiu públic de confiança en línia».

Aquest Reial decret s'aplica, així mateix, als prestadors de serveis de la societat de la informació que facin ús del distintiu esmentat.

CAPÍTOL II

Requisits dels codis de conducta

Article 4. Àmbit i contingut dels codis.

1. Els codis de conducta d'àmbit nacional o superior regulats per aquest Reial decret han d'estar redactats en termes clars i accessibles.

2. A més dels altres requisits exigits en aquest Reial decret, els codis de conducta han de respectar la legalitat vigent i incloure, com a mínim, amb suficient grau de precisió:

a) Les garanties concretes que ofereixen als consumidors i usuaris que millorin o incrementin les reconegudes per l'ordenament jurídic.

b) Un sistema de resolució extrajudicial de conflictes d'entre els que preveu l'article 7.

c) Els compromisos específics que assumeixen els prestadors de serveis adherits en relació amb els problemes concrets plantejats als consumidors i usuaris del sector, identificats segons la informació dels promotors del codi i la que, a l'efecte, els facilitin les associacions de consumidors i les administracions públiques sobre les reclamacions presentades pels consumidors i usuaris.

d) L'àmbit de les activitats del prestador de serveis sotmeses al codi, que, almenys, ha d'englobar alguna de les àrees següents: les comunicacions comercials o la informació precontractual, la contractació i els procediments de solució de queixes o reclamacions, quan aquests siguin diferents dels sistemes de resolució extrajudicial de conflictes a què es refereix l'article 7.

3. Aquests codis de conducta han de preveure la possibilitat d'adhesió al codi de prestadors de serveis que no siguin membres de l'entitat promotora, sempre que l'activitat desenvolupada per aquests estigui inclosa en l'àmbit del codi.

Article 5. Compromisos addicionals.

1. Sense perjudici de qualsevol altre compromís que puguin establir les entitats promotores dels codis de conducta que regula aquest Reial decret, aquests poden contenir previsions específiques sobre:

a) El grau d'accessibilitat als continguts dels consumidors i usuaris que tinguin alguna discapacitat o d'edat avançada, d'acord amb els criteris d'accessibilitat generalment reconeguts, així com els calendaris adoptats per a l'establiment de mesures addicionals.

b) Les mesures concretes adoptades en matèria de protecció dels menors i de respecte a la dignitat humana i als valors i drets constitucionalment reconeguts.

c) L'adhesió a codis de conducta sobre classificació i etiquetatge de continguts. En aquests casos, s'ha de facilitar informació completa sobre els codis.

d) Les instruccions sobre els sistemes de filtratge de continguts utilitzables en les relacions amb els prestadors de serveis.

e) Els procediments previstos per comprovar que els prestadors de serveis compleixen les condicions exigides per a l'adhesió al codi de conducta i la utilització del distintiu.

2. Les entitats promotores dels codis de conducta han d'impulsar que els prestadors de serveis adherits ofereixin al consumidor o usuari la possibilitat d'elegir, entre les llengües oficials de la Unió Europea, la llengua en què s'han de fer les comunicacions comercials i, en especial, la informació precontractual i el contracte.

Article 6. Participació del Consell de Consumidors i Usuaris.

En l'elaboració i modificació dels codis de conducta que regula aquest Reial decret s'ha de donar participació al Consell de Consumidors i Usuaris. Aquesta participació s'ha d'articular, com a mínim, de la manera següent:

a) Que, amb caràcter previ a la redacció del codi de conducta, les entitats promotores d'aquest posin en coneixement del Consell la seva voluntat d'adoptar-lo i sol·licitin la col·laboració d'aquest òrgan a través del procediment que s'acordi, en cada cas.

b) Que les entitats promotores sol·licitin a les associacions de consumidors i usuaris, a través del Consell, la identificació dels problemes específics del sector, partint de les reclamacions i consultes tramitades per aquestes, i als efectes que preveu l'article 4.2.c).

c) Que el Consell no emeti motivadament un dictamen desfavorable sobre el contingut definitiu del codi de conducta en el termini d'un mes des que l'entitat promotora l'hi hagi sol·licitat. La mera formulació d'observacions al codi no suposa l'emissió d'un dictamen desfavorable. El dictamen desfavorable únicament es pot fonamentar en l'incompliment dels requisits que recullen aquest Reial decret o les normes de protecció als consumidors i usuaris.

Article 7. Sistemes de resolució extrajudicial de conflictes.

1. Els codis de conducta que pretenguin obtenir el «distintiu públic de confiança en línia» han d'establir, com a mitjà de solució de controvèrsies entre els prestadors de serveis i els consumidors i usuaris, el sistema arbitral de consum o un altre sistema de resolució extrajudicial de conflictes que figuri a la llista que publica la Comissió Europea sobre sistemes alternatius de resolució de conflictes amb consumidors i que respecti els principis establerts per la normativa comunitària.

2. En els procediments de resolució extrajudicial de conflictes a què fa referència l'apartat anterior, es pot fer ús de mitjans electrònics en la mesura que ho possibiliti la seva normativa específica i amb les condicions que s'hi preveuen.

3. L'adhesió dels prestadors de serveis a un dels sistemes esmentats a l'apartat anterior és requisit necessari per a la incorporació dels prestadors de serveis als codis de conducta.

Article 8. Supervisió del compliment dels codis de conducta pels prestadors adherits.

1. Els codis de conducta han d'incloure procediments d'avaluació independents per comprovar el compliment de les obligacions assumides pels prestadors de serveis adherits, i establir un règim sancionador adequat, eficaç i dissuasiu.

2. El procediment d'avaluació que es prevegi, que es pot realitzar íntegrament per mitjans electrònics, ha de garantir:

a) La independència i imparcialitat de l'òrgan responsable de l'avaluació i sanció.

b) La senzillesa, accessibilitat i gratuïtat per a la presentació de queixes i reclamacions davant l'òrgan esmen-

tat pels eventuais incompliments del codi de conducta i la celeritat en totes les fases del procediment.

- c) L'audiència del reclamat i el principi de contradicció.
- d) Una graduació de sancions que permeti ajustar-les a la gravetat de l'incompliment. Aquestes sancions han de ser dissuasives, i es pot establir, si s'escau, fer-ne publicitat o suspendre o expulsar l'adhesió al codi o a l'entitat promotora, en cas que es tracti de prestadors de serveis que hi estiguin integrats.
- e) La notificació al denunciador de la solució adoptada.

3. Les sancions que s'imposin als prestadors de serveis per incompliment dels codis de conducta s'han de notificar trimestralment a l'òrgan administratiu competent per a la concessió i retirada del distintiu. Quan aquestes sancions suposin l'expulsió de l'adhesió al codi o la suspensió dels seus drets, la notificació s'ha de realitzar en el termini dels cinc dies següents a l'adopció de la sanció.

CAPÍTOL III

Obligacions de les entitats promotores

Article 9. *Obligacions de les entitats promotores dels codis de conducta.*

Les entitats promotores de codis de conducta que regula aquest Reial decret tenen les obligacions següents:

a) Administrar el «distintiu públic de confiança en línia», facilitar i gestionar la seva utilització pels prestadors de serveis adherits al codi de conducta adoptat per aquestes i que, d'acord amb el que preveu l'article 7.3, li acreditin l'adhesió al sistema extrajudicial de resolució de conflictes que preveu el codi de conducta. Les entitats promotores, així mateix, han d'informar l'òrgan administratiu competent per a la concessió i retirada del distintiu sobre les adhesions al codi de conducta de nous proveïdors de serveis o sobre les baixes, mitjançant la comunicació quinzenal de les variacions que hagin tingut lloc.

b) Mantenir accessible al públic informació actualitzada sobre les entitats promotores, el contingut del codi de conducta, els procediments d'adhesió i de denúncia enfront de possibles incompliments del codi, els sistemes de resolució extrajudicial de conflictes que promou el codi i els prestadors de serveis que hi estan adherits en cada moment.

Aquesta informació s'ha de presentar de forma concisa i clara i ha de ser permanentment accessible per mitjans electrònics.

c) Remetre a l'òrgan administratiu competent per a la concessió i retirada del distintiu una memòria anual sobre les activitats realitzades per difondre el codi de conducta i promoure l'adhesió a aquest codi, les actuacions de verificació del compliment del codi i els seus resultats, les queixes i reclamacions tramitades i el curs que se'ls hagi donat, les sancions imposades i qualsevol altre aspecte que les entitats promotores vulguin destacar.

d) Avaluar periòdicament l'eficàcia del codi de conducta, mesurant el grau de satisfacció dels consumidors i usuaris i, si s'escau, actualitzar el seu contingut per adaptar-lo als canvis experimentats en la tecnologia, en la prestació i l'ús dels serveis de la societat de la informació i en la normativa que els sigui aplicable.

Aquesta avaluació ha de comptar amb la participació del Consell de Consumidors i Usuaris en els termes que preveu l'article 6 i ha de tenir lloc, almenys, cada quatre anys, llevat que sigui necessari adaptar els compromisos del codi a la modificació de la normativa aplicable en un termini més curt.

Els resultats de l'avaluació s'han de comunicar a la Comissió Europea i a l'òrgan administratiu competent per a la concessió i retirada del distintiu.

e) Afavorir l'accessibilitat de les persones que tinguin alguna discapacitat o siguin d'edat avançada a tota la informació disponible sobre el codi de conducta.

CAPÍTOL IV

Concessió i retirada del distintiu

Article 10. *Òrgan competent per a la concessió i retirada del distintiu.*

La concessió i retirada del distintiu de confiança que regula aquest Reial decret, així com l'exercici de les funcions dirigides a vetllar pel manteniment dels requisits que en justifiquen l'atorgament, correspon a l'òrgan competent en matèria de consum de la comunitat autònoma en què estigui domiciliada l'entitat promotora del codi. Aquestes resolucions tenen validesa en tot el territori de l'Estat.

Als efectes de la publicitat del distintiu que preveu l'article 13, aquests òrgans han de comunicar a l'Institut Nacional del Consum els actes de concessió o retirada del distintiu, i traslladar-li tota la informació necessària per complir les obligacions imposades pel precepte esmentat, en els cinc dies següents a l'adopció de les resolucions respectives. En el mateix termini, als efectes de la publicitat i de l'establiment de la cooperació administrativa necessària a través de la Comissió de Cooperació de Consum, aquests òrgans competents han traslladar a l'Institut Nacional del Consum de la informació que li hagin facilitat les entitats promotores d'acord amb els articles 8.3 i 9.a), c) i d).

Article 11. *Atorgament del distintiu.*

1. Les entitats promotores dels codis de conducta que regula aquest Reial decret han de presentar la sol·licitud davant l'òrgan administratiu competent per a la concessió i retirada del distintiu, i adjuntar-hi una còpia del codi, de la documentació acreditativa de la participació del Consell de Consumidors i Usuaris i, si s'escau, d'haver comunicat el projecte de codi a la Comissió Europea.

Així mateix, han d'aportar la documentació relativa a l'adhesió dels prestadors de serveis que l'hagin subscrit al sistema extrajudicial de resolució de litigis que prevegi el codi.

2. En la tramitació d'aquest procediment, l'òrgan competent per a la concessió i retirada del «distintiu públic de confiança en línia» pot requerir tots els informes que consideri pertinents per valorar l'abast i el contingut del codi de conducta presentat i, en tot cas, amb caràcter preceptiu, l'informe del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i de la Comissió de Cooperació de Consum. En el cas que es tracti de codis de conducta que afectin activitats de venda a distància s'ha de sol·licitar l'informe preceptiu dels òrgans competents en matèria d'inscripció, registre i control d'aquestes empreses.

Així mateix, l'òrgan administratiu competent per a la concessió i retirada del distintiu pot sol·licitar l'informe dels òrgans competents en matèria de defensa de la competència quan, per l'abast i contingut del codi, sorgeixin dubtes sobre si pot afectar negativament la competència.

3. Les resolucions que es dictin en aquest procediment han de ser motivades, i s'han de publicar en el diari oficial de la comunitat autònoma competent, d'acord amb el que preveu l'article 10, i en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Aquestes resolucions poden ser objecte de recurs d'acord amb el que preveu el capítol II del títol VII de la

Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 12. Retirada del distintiu públic de confiança.

El dret a la utilització i administració del «distintiu públic de confiança en línia» pot ser retirat si les entitats promotores dels codis de conducta reconeguts incompleixen les obligacions que estableix aquest Reial decret. La retirada del dret a la utilització i administració del «distintiu públic de confiança en línia» a una entitat promotora implica la impossibilitat que l'utilitzin els prestadors de serveis adherits al codi de conducta.

Així mateix, davant la inactivitat de l'entitat promotora i sense perjudici de les mesures que es puguin adoptar contra aquesta per tal causa, es pot retirar directament l'ús del distintiu als prestadors de serveis que incompleixin manifestament i reiteradament el codi de conducta l'adhesió al qual els confereixi aquest dret.

La retirada del distintiu de confiança es tramita mitjançant un procediment contradictori i ha de comptar amb l'informe preceptiu de la Comissió de Cooperació de Consum; així mateix, es pot adoptar com a mesura provisional la suspensió del dret a utilitzar el distintiu. La resolució per la qual es retira el distintiu pot ser objecte de recurs d'acord amb el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 13. Publicitat del distintiu.

1. L'Institut Nacional del Consum ha de publicar a la seva pàgina d'Internet els codis de conducta als quals es concedeix el distintiu que regula aquest Reial decret; la relació de les entitats promotores dels codis esmentats i la dels prestadors de serveis adherits; les sancions imposades als prestadors de serveis per incompliment, si són públiques, especialment quan comportin la suspensió o expulsió del prestador de serveis del codi o de l'entitat promotora o la retirada del «distintiu públic de confiança en línia», i l'adreça establerta per a la presentació de queixes per incompliment dels codis i la dels òrgans de resolució extrajudicial de conflictes que preveuen els codis de conducta.

2. Les entitats promotores dels codis de conducta a les quals s'hagi concedit el dret a la utilització i administració del distintiu que regula aquest Reial decret i els prestadors de serveis adherits a aquests codis poden utilitzar, tant gràficament com per la seva denominació, el «distintiu públic de confiança en línia» en totes les seves manifestacions internes i externes, incloses les campanyes de publicitat. Tot això sense perjudici del compliment de les obligacions d'informació al consumidor, en particular, en relació amb l'adhesió a sistemes extrajudicials de resolució de conflictes.

3. Les entitats promotores i els prestadors de serveis adherits als codis de conducta han de possibilitar l'accés al contingut del codi i a l'adreça habilitada per presentar les queixes i reclamacions a través dels suports informàtics en què s'insereixi el «distintiu públic de confiança en línia».

CAPÍTOL V

Actuacions de control

Article 14. Actuacions de control.

Quan la utilització del «distintiu públic de confiança en línia», contravenint al que disposa aquest Reial decret, constitueixi publicitat il·lícita, l'Institut Nacional del Con-

sum i els òrgans competents en matèria de consum de les comunitats autònomes poden iniciar el procediment sancionador o promoure l'exercici de les accions judicials que siguin procedents, de conformitat amb el que preveuen la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, el Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen les infraccions i sancions en matèria de defensa del consumidor i de la producció agroalimentària, la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, o les respectives lleis autonòmiques.

Disposició transitòria primera. Adaptació dels codis vigents.

Fins al 31 de juliol de 2006, les entitats promotores de codis vigents en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret poden sol·licitar la concessió del «distintiu públic de confiança en línia», acreditant, si s'escau, que s'ha comunicat el projecte adaptat a la Comissió Europea.

En aquests casos, no és exigible la notificació prèvia al Consell de Consumidors i Usuaris que preveu l'article 6.a), i n'hi ha prou de requerir la col·laboració de l'òrgan esmentat, a través del procediment que en cada cas s'acordi, per fer les adaptacions necessàries per complir els requisits que exigeix aquest Reial decret.

Disposició transitòria segona. Període transitori.

1. Les disposicions d'aquest Reial decret són aplicables a tots els procediments de concessió o retirada que estiguin en tramitació en el moment d'entrar en vigor. A aquests efectes, l'Institut Nacional del Consum ha de traslladar a l'òrgan competent per a la concessió o retirada del «distintiu públic de confiança en línia» la documentació que estigui en el seu poder, i s'ha d'abstenir de realitzar qualsevol altra actuació d'impuls del procediment.

2. Els «distintius públics de confiança en línia» que s'hagin concedit d'acord amb la normativa aplicable abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret mantenen tota la seva vigència. L'Institut Nacional del Consum ha de traslladar a l'òrgan competent en cada cas tota la documentació que estigui en el seu poder respecte d'aquests procediments per tal que l'òrgan esmentat exerceixi les funcions de vigilància que li atribueix l'article 10.

3. Les sol·licituds que es formulin després de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han de fer davant l'òrgan competent, d'acord amb l'article 10.

Disposició derogatòria única. Derogació del Reial decret 292/2004, de 20 de febrer.

Es deroga el Reial decret 292/2004, de 20 de febrer, pel qual es crea el distintiu públic de confiança en els serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic i es regulen els requisits i el procediment de concessió.

Disposició final primera. Títol i habilitació competencial.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.1a, 6a, 8a i 21a de la Constitució i en execució del que disposa la disposició final vuitena de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

Disposició final segona. Facultat d'aplicació.

Els òrgans competents de les comunitats autònomes poden adoptar les resolucions necessàries per a l'aplicació del que disposa aquest Reial decret, en particular les que possibilitin la gestió íntegra dels procediments que

s'hi preveuen mitjançant la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques, de conformitat amb el que preveu la normativa vigent.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 30 de setembre de 2005.

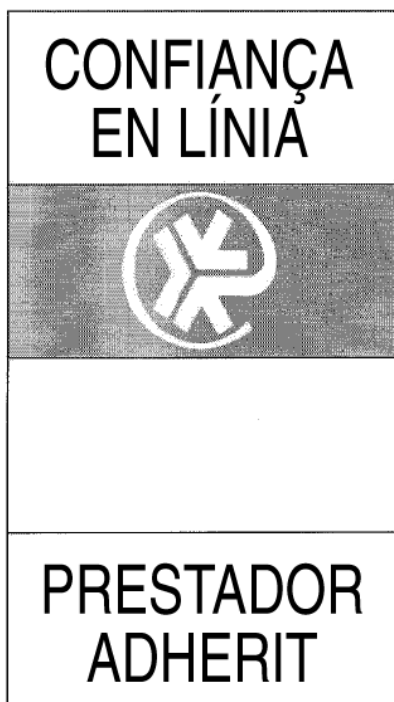
JUAN CARLOS R.

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

ANNEX

Denominació: Distintiu públic de confiança en línia.
Construcció gràfica:

Una figura vertical constituïda per quatre rectangles iguals de 45 mm de base per 20,25 mm d'altura. Les mesures totals exteriors inclosos els quatre elements són 45 mm de base per 81 mm d'altura. El segon requadre conté una imatge mixta representativa de l'expressió abreujada de l'arrova i el logotip d'Arbitratge de Consum.

Els rectangles superior i inferior contenen els textos següents: el superior «CONFIANÇA EN LÍNIA» i l'inferior «PRESTADOR ADHERIT», tots dos en majúscules. L'expressió «PRESTADOR ADHERIT» se substitueix per «CODI DE CONDUCTA» quan el logotip és utilitzat per l'entitat promotora del Codi. El tercer requadre és un espai en blanc per situar-hi diferents logotips.

Tipografia: helvètica, en la seva versió normal amb un cos de lletra 22, interlineat sòlid i escala horitzontal 100.

Colors: taronja i negre. El primer compost per: magenta 42% groc 76%, i el segon, negre base. El logotip descrit figura calat en blanc sobre el fons taronja.

Totes les línies que formen el conjunt són en color negre de 0,5 punts.

CAP DE L'ESTAT

16825 *LLEI ORGÀNICA 4/2005, de 10 d'octubre, per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, en matèria de delictes de risc provocats per explosius.* («BOE» 243, d'11-10-2005.)

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Govern ha elaborat un conjunt de mesures antiterroristes per impulsar la lluita contra les bandes armades, tant les originàries del nostre país com aquelles altres organitzacions criminals d'àmbit internacional. Davant l'amenaça terrorista es fa necessari introduir millores en l'ordenament sancionador amb les quals el nostre Estat social i democràtic de dret pugui respondre a aquesta amenaça de manera garantista, legítima i eficaç.

A aquest efecte, l'actual reforma intenta reforçar la intervenció sancionadora en un àmbit susceptible de millorar, com és el de la utilització de substàncies explosives que puguin causar estralls, amb l'objectiu d'elevat el retret penal del tràfic indegut i l'incompliment dels deures relatius a la seguretat col·lectiva en la tinença de substàncies tan perilloses.

Aquesta reforma adopta com a punt de partida ineludible la necessitat de tutelar la vida i la integritat física de les persones, que troben el seu referent constitucional en els drets fonamentals de l'article 15 de la Constitució espanyola, enfront de qualssevol atemptats contra la seguretat col·lectiva, entre d'altres béns jurídics.

En dotar l'ordenament jurídic de noves mesures per intensificar el control i la seguretat dels explosius que poden causar estralls, es pretén evitar que aquestes bandes armades se'n puguin apoderar de manera il·lícita i, d'aquesta manera, puguin cometre gravíssims atemptats contra la vida i la integritat física de les persones. La potestat sancionadora administrativa es revela insuficient per tallar la conducta dels qui, tot i estar-ne obligats, no observen les mesures de vigilància i control dels explosius. És evident que les normes penals vigents no permeten sancionar aquestes conductes que, en ocasions, poden coadjuvar al fet que els terroristes puguin disposar dels explosius amb què cometem els seus actes criminals.

En conseqüència, les millores de la legislació penal que ara s'introdueixen es justifiquen en la protecció de béns com la vida i la integritat física i, en última instància, en la protecció de la seguretat col·lectiva enfront d'infraccions d'extremada gravetat realitzades fent servir instruments explosius.

S'hi introdueixen, per tant, tres nous apartats, numerats com a 2, 3 i 4, a l'article 348 del Codi penal, amb els quals es vol endurir la resposta sancionadora enfront de conductes il·lícites dels responsables de la vigilància, el control i la utilització d'explosius.

En primer lloc, ara es tracta d'incriminar expressament la conducta dels subjectes obligats legalment o contractualment a la vigilància, la custòdia i el consum de substàncies explosives que puguin causar estralls que contravinguin la normativa d'explosius, bàsicament el Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, i les disposicions generals que el desple-